

Úvodník

Kámen byl odvalen

V Božím slově čteme, že ženy, které šly k hrobu Pána Ježíše, si říkaly: „*Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?*“ A *vzhlédly a vidí, že kámen je odvalen; byl totiž velmi veliký.*

Neodpustím si na úvod připomenout, že to byly právě ženy, které byly tak „akční“, že brzo ráno chtěly vykonat, co se patří, a měly tu výsadu jako první uvidět zázrak vzkříšení.

Ve svých životech se potýkáme s různými nástrahami a překážkami. Ne všechny jsou tak zásadní, ale myslím, že často uvažujeme o tom, kdo nám pomůže, odkud by mohla přijít pomoc. Někdy jsou to drobnosti, ale někdy věci docela zásadní. Pro ženy jdoucí k hrobu to byl kámen, kterým byl hrob uzavřen. Možná by někdo mohl namítnout – proč to řešily až po cestě, proč nezorganizovaly nějakou mužskou brigádu k odvalení kamene? Nejspíš proto, že jejich srdce bylo zaměřeno na to, jak posloužit Pánu. Skutečně od počátku neřešily, jak to prakticky udělají. Pošetilost, bláznovství? Možná, ale možná v nich přeci jen zůstala slova Pána Ježíše „*Hleďte nejprve Boží království a ostatní vám bude přidáno*“ nebo „*Marto, Marto, děláš si starosti s mnoha věcmi...*“ A co se stalo. Skutečnost předčila jejich očekávání. Kámen byl již odvalen. Může se nám někdy stát, že když máme něco udělat pro Boží království, začneme si představovat všechny těžkosti, které nás potkají a čím více o překážkách uvažujeme, tím hůře do služby vstupujeme. Pokud vůbec začneme něco dělat. Chtěli bychom dopředu vědět, že je ten správný čas, že jsme dost připraveni, vyučeni, že se nám nic nestane atd. Dokonce se někdy můžeme zaštitovat neznalostí Boží vůle.

Nikde jsem si nevšiml, že by ženy šly k hrobu na nějaký zvláštní Boží pokyn. Prostě šly udělat, co považovaly za správné. Někdy se ptáme Hospodina na Jeho vůli ve věcech, které jsou z Jeho slova jasné. Neříkám, že bychom obecně neměli zjišťovat, *co je Bohu milé a dokonalé*, jak čteme v listu Římanům, ale když už Bůh jednou něco řekl, tak to platí.

Apoštol Petr napsal: *Všechnu svou starost uvrhněte na něho (Boha), neboť mu na vás záleží.* Zda Pánu Ježíši věříme, poznáme podle toho, jestli Mu odevzdáváme starosti a spoléháme na to, že On se o nás postará. Pro někoho to může vyznít lehkomyšlně. Nevím, možná, co ale vím, že si Bůh vyvolil slabé a nemohoucí, aby na nich (na nás) ukázal svoji moc. Na jiném místě Pán Ježíš říká, abychom byli jako děti – to je obraz důvěřivého srdce. Pokud budeme v životě dělat jen věci, na které stačíme a pomoc Pána Ježíše vlastně nepotřebujeme, tak pravděpodobně ani nebudeme mít svědectví o Jeho moci a milosti. Ovšem když půjdeme do služby jako ony ženy, které šly udělat, co se patří, i když to přesahovalo jejich možnosti, pak se setkáme s Boží pomocí, která s námi nejspíš udělá to, co s nimi: „*Rychle odešly od hrobky a se strachem i velikou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům.*“

S bázní a radostí se BĚŽELY podělil o svědectví. Byly toho plné. Ovšem muži, kterým to říkaly, to považovali za nesmysl a nevěřili jim, to je ale téma na jiný článek. Pro dnešek je důležité, abychom udělali pro Boží království, co je správné, i když se bojíme a nevíme, jak to dopadne. Jsem si jist, že to dopadne dobře, protože Pán Ježíš řekl: „*Jděte..., já jsem s vámi do skonání věků.*“ A On slovo dodrží.

Marek Prosner

Bible je plná krásných příkladů plnosti, která je hodně často vyjadřována číslem. Když narazíte na počet 3, 7, 12 nebo 40, zbystřete. Dost pravděpodobně se bude něco lámat nebo posouvat.

I my vnímáme, že jsme v čase přelomu, v čase změny. Když 1. ledna 2006 začalo společně česko-slovenské vysílání Rádia 7, předcházelo tomu dobrých pět let příprav, promyšlení, nekonečných debat a srovnávání pojmů a dojmů.

Dnes, ve dvanáctém roce vysílání, už nějakou dobu promyšlíme oddělení obou redakcí a vznik dvou samostatných vysílání. Důvodů je hned několik: Především možnost vysílání na VKV, kterou mají naši slovenští kolegové, a v důsledku toho i některá legislativní omezení společného vysílání, jak nás informovali (jazykový zákon atd.). Dále se za dvanáct společných let ukázalo, že se stále více rozcházejíme v pojetí práce, tedy v představě, jak a o čem vysílat, kolik prostoru dávat hudbě, zda zařazovat reklamy a podobně. V současné době je česko-slovenské vysílání už dost nesourodé, a to je dost velký důvod, abychom společně mluvili o rozdělení.

Abychom přešli nedorozumění – nerozcházejíme se ve zlém, jen prostě skončila jedna etapa. Společná licence vyprší v roce 2021 a slovenská redakce dala jasně najevo, že ve společném projektu nechce dál pokračovat, což z výše zmíněného vnímáme stejně.

Je před námi tedy úplně nová éra práce a ta má své nároky – technické, finanční, legislativní i programové a personální.

Pokud jde o technickou stránku věci, řešení internetového vysílání je poměrně jednoduché: k provozovateli technického zabezpečení

internetového vysílání, společnosti play.cz, už nebudeme střídavě posílat signál přepínaný mezi českým a slovenským studiem, ale bude k němu trvale propojen signál jen z českého studia v Brně. Finanční náklady i technické řešení internetového vysílání tak zůstávají v podstatě beze změny.

Náročnější je situace u satelitního vysílání, v němž už slovenští kolegové nemají zájem pokračovat. My ho ale chceme zachovat, protože tuto technologii využívá řada posluchačů a zároveň tvoří určitou bránu k dalším existujícím (kabelové sítě) i možným budoucím (FM) způsobům vysílání. Vzhledem k tomu, že technické zajištění satelitního vysílání dosud leželo na bedrech slovenských kolegů (v době spuštění Rádia 7 bylo zajištění satelitního vysílání na Slovensku výrazně levnější než u nás), budeme se o něj muset v nově nastalé situaci postarat sami. Dobrou zprávou je, že se mezitím stalo satelitní vysílání přes českého provozovatele, s nímž jsme už vedli předběžná jednání, cenově dostupnější, a momentálně je k dispozici i potřebná přenosová kapacita satelitu. Bude potřeba zajistit vyhrazenou signálovou linku mezi našim studiem v Brně a satelitním uplinkem v Praze a pořídit poměrně nákladný speciální enkodér – zařízení, které převádí signál do formátu vhodného pro satelitní vysílání. Rádio 7 by i nadále vysílalo ze stejného satelitu jako dosud, dojde možná jen ke změně kanálu. Každopádně zařízení potřebné pro příjem zůstane stejné.

Na programu pracujeme už více než rok a jak z jiného článku v tomto čísle Antény vyplývá, máme za to, že bude co vysílat ©. Den jsme rozdělili do několika úseků, které jsme pojmenovali podle činností, které většina z nás

v uvedeném čase pravděpodobně dělá – takže s vámi chce VSTÁVAT, SNÍDAT, PRACOVAT, ODPOČÍVAT, ČERPAT i USÍNAT. Pracujeme na rozšíření nabídky magazínů z nejrůznějších oblastí, pracujeme na provázání vašich reakcí na konkrétní odvysílání pořady, které by se mohly dostávat do hodiny do vysílání, máme představu nových kontaktních pořadů a rozhovorů s lidmi z nejrůznějších oblastí. Chceme více zvát k mikrofonu umělce, jejichž vidění světa i Boha nás (věříme) může v mnohém inspirovat. Udržet chceme kvalitní biblické vyučování a svědectví, které i dnes tvoří podstatnou složku programu.

Jiná věc jsou ovšem obdarovaní a zaučení kolegové – a tady vnímáme v současné době největší potíž. Máme za to, že je to věc skutečně zásadní – bez obdarovaných a vydaných lidí není rozjezd celodenního vysílání možný. Technických, právních nebo finančních těžkostí bychom se tak nebáli, máme desítky

zkušeností, že Bůh reaguje na naši odvahu Mu svěřit celé dílo a v důvěře vykročit. Ale lidé, to je něco jiného, protože právě na nich to stojí. A tak jsme na sklonku loňského roku obešli docela dost brněnských mládeží, představili celou službu rádia a nabídli spolupráci. Věříme, že s Bůh má ty svoje pracovníky připravené. V současné době se zaučují dva noví kolegové-externisté, ale do týmu ještě nikoho nemáme. Na druhé straně – možná to nemusí ležet na Brňanech, máme už dva kolegy, kteří se neváhali přestěhovat, aby se mohli do práce rádia zapojit – Lída Hojková na začátku práce Rádia 7 přijela z Přísku a Pavel Surý před cca 7 lety z Prlova u Vsetína.

A tak, ptáte-li se na rozjezd celodenního vysílání Rádia 7 v češtině, závisí to přesně na tomto – na nových kolezích a kolegyních. Hledáme, ptáme se, zaučujeme, připravujeme.

Chcete být u toho?

Kateřina Hodecová, Daniel Zeman

▼ Dan Zeman zaučuje kolegy na novém pracovišti, kde je možné předtáčet potřebné vstupy nebo pořady.

Plyšáci

Kateřina Hodecová

Už potřetí čtu jeden odstavec a pořád nevím, o čem vlastně je. V pravém spánku mě píchá, bolest postupně přechází do zubů a krku. Už týden mě pobolívá hlava, někdy méně, jindy více, ale někde vzadu je ta bolest pořád.

Nechci se cpát růžovými pilulkami, a tak zatínám zuby a pouštím se do daného odstavce počtvrté. Odložit to nemůžu, protože za chvíli je pravidelná polední modlitební, po ní rychlý oběd, pak poradna, kterou vedu a ještě se musím trochu připravit. Po poradě přijde jeden člověk, který by rád spolupracoval a potom ještě musím dodělat scénáře, na které technici čekají. Au, zas to píchlo...

Bože, prosím pomoz, ta bolest mě strašně zpomaluje a s programem, který je přede mnou, prostě nemůžu odejít domů a lehnout si. Prosím Tě...!

Pracně jsem dočetla text, upravila, odeslala, doplnila body na poradě a – zvonění. To kolegyně Hanka svolává na modlitby.

Vydávám se do patra, rovnám záda a rozhoduju se poprosit o modlitby kolegy. Prosíme našeho Otce za úlevu od mé bolesti hlavy a při naslouchání jejich modlitbám se s úlevou „vezu“. Pak se rozhostilo na chvíli ticho – a já zjišťuji, že mě hlava nebolí! Fakt? Ptám se (trochu nevěřičně) sama sebe a zkouším pohnout krkem na strany – tam to vždycky bolí a táhne nejvíc. FAKT!

„Amen!“ končím modlitební chvíli. „Představte si, mě ta hlava fakt přestala bolet!“

Doufám, že jsem povzbudila k modlitbám vás všechny, kdo trpíte na migrény. A kdyby vás náhodou Bůh nevyslyšel v této situaci, přeju vám oči otevřené pro všechno ostatní ☺.

Luděk Brdečko

Asi si dovedete představit, jak vážný je to problém, když se malému dítěti ztratí jeho oblíbená plyšová hračka. My jsme tuto situaci s našimi dětmi řešili tak, že jsme se s nimi modlili a hračka se téměř vždy brzy našla. Někdy se stalo, že už během modlitby zjistili, že na ní vlastně sedí. Máme za to, že Pán Bůh vyslyšel tyto dětské modlitby právě proto, aby se děti mohly naučit Mu důvěřovat.

Když jsem nedávno doma sdílel, jak Pán Bůh bezprostředně vyslyšel jednu naši modlitbu v rádiu, komentovala to moje dcera slovy: „Taky potřebujete v rádiu svoje plyšáky.“ A já jsem si uvědomil, že má pravdu, že i v rádiu potřebujeme alespoň v některých věcech zažívat to bezprostřední vyslyšení našich modliteb, abychom mohli být pevnější v důvěře ve věci, které jsou dlouhodobé, vlečou se a nevidíme v nich žádný pokrok.

A tak jsme pár takových situací sepsali – chceme se podělit o to, jakými situacemi a odpověďmi nás Bůh povzbuzuje, abychom Mu více důvěřovali.

V předešlých měsících mi Pán Bůh ukazoval zvláštní odpovědi na modlitby. Když jsme se před koncem roku, ve velkém propadu našeho rozpočtu, modlili za vyrovnaný rozpočet, tak mě upozornil na to, že si Jeho péči příliš promítáme do této jediné věci, ale On se o nás stará, i když skončíme v mínusu. Když jsem tuto Jeho lekci přijal a smířil se s tím, že rozpočet bude schodkový, tak nakonec ze své milosti rozpočet bohatě naplnil.

Podobně dlouhodobě prosíme o další redaktory do našeho týmu, ale Boží odpověď vnímám v tom, že se v poslední době velmi

výrazně změnily ohlasy na vysílání. Přibývají noví posluchači, občas zachytí vysílání i člověk, který Boha nezná, a lidé více píšou o tom, jaký užitek jim vysílání přináší.

Nejvíce mě v tom potěšuje, když se jenom tak mimochodem dozvídáme, jak posluchači dál používají pořady ke službě dalším lidem, například jim je pouští v zaměstnání, nosí do vězení, vypalují na CD pro blízké, kteří nemají možnost poslouchat živě, nebo je mají jako studijní materiál na biblické skupinky. Těší mě, že si pořady dál žijí vlastním životem.

Pán Bůh mě tím znovu upozorňuje, že se stará, a že se vlastně naplňuje cíl, proč tuto službu děláme – aby evangelium přinášelo změnu do životů lidí. A tak je vše v pořádku. A my Mu můžeme důvěřovat třeba i v našich personálních problémech, které nás v současné době pálí nejvíce.

Štěpán Matuška

Práce v rádiu mě naučila jednu konkrétní věc. Pochopil jsem, co to znamená, když někdo tomu druhému „kryje záda“, jak se říká. V průběhu tohoto roku jsem byl už dvakrát nemocný. Poprvé mě nemoc zastihla ve chvíli, kdy jsem neměl hotový pořad na další týden, ale nešlo to jinak, musel jsem ležet v posteli. V tu chvíli přišly mé kolegyně a říkaly: „Běž si lehnout, neboj, to zvládneme, já to za Tebe zařídím.“ Tato slova mě tehdy velmi pokořila. Když jsem onemocněl podruhé, naštěstí jsem měl v pořádek náskok, ale zase tu byla jiná věc. Dva měsíce dopředu jsem domlouval návštěvu hosta, který měl přijít ten den, kdy mi bylo velmi špatně. Co teď, já v horečkách, s rýmou a bolestí hlavy? Od mé kolegyně v kanceláři jsem okamžitě slyšel tato slova: „Běž se vyležet, dej mi scénář, já to s ním natočím, neruš to.“ Opět jsem byl přemožen tímto upřímným zájmem a tím, že mi někdo kryje záda. Když o týden později onemocněla Lenka, která mi takto pomohla, vzal jsem za ni směnu jako moderátor. Najednou jsem to pochopil.

To, že mi někdo pomůže, když jsem v úzkých, způsobí, že já potom neváhám ani sekundu, abych to samé udělal pro něj. V takovéto atmosféře je opravdu radost pracovat.

Lucie Endlicherová

V první polovině loňského roku jsme se intenzivně pokoušeli formulovat, kam dál posunout naše vysílání a čím naplnit 24hodinový program českého Rádía 7. Scházeli jsme se pravidelně každý týden, povídali si, vyměňovali nápady, někdy jen seděli a snili. Občas jsme zašli do cukrárny v sousedství rádia, na zmrzlinu nebo něco dobrého. A právě nad kulatým stolem v cukrárně jednou došlo na pojmenovávání toho, jak komunikovat s posluchači, jak propojovat vysílání a jeho příjemce. Mluvila jsem o práci na sociálních sítích, kontaktu s církvemi a sbory, které nás podporují, nových nápadech, jak oslovit ty, kteří nás ještě neznají. Uvědomila jsem si, jak moc by mě právě tohle bavilo dělat. Ale mé místo je přece v přípravě programů pro vysílání.

Nedlouho po této události oznámil Vlastimil Kolegar, že jeho pracovní cesta dál vede mimo rádio. Začali jsme intenzivně hledat náhradu a modlit se, aby nám Bůh ukázal toho pravého člověka. A mně se připomněla ta odvážná slova u kulatého stolu v cukrárně, i touha srdce – tohle by mě bavilo dělat. Přišlo mi to nemožné a nevěřila jsem. Neuměla jsem si představit dělat něco jiného než doposud. Ale Pán Bůh ví, na které struny srdce uhodit – a tak jsem nakonec s bázní a chvěním svolila, s vědomím, že Bůh mě připravoval ještě předtím, než bylo jasné, že bude takto připravený člověk zapotřebí.

Nebylo to jednoduché. Těch prvních šest měsíců byl velký boj a já jsem vděčná svým kolegům, že unesli mé výkyvy nálad, únavu a někdy zoufalství z toho, jak všechno zorganizovat. Dvakrát jsem si musela připomínat, že tohle je místo, pro které mě Bůh přichystal

a které mi ukázal. Znovu jsem se musela odevzdávat Jemu, s důvěrou, že mě povede dobře a správným směrem. Když jsem tedy potřetí v modlitbě říkala ano (někdy na sklonku loňského roku), už jsem se na sebe vlastně zlobila. Jak to, že nedůvěřuju Bohu hned napoprvé? Prosila jsem o odpuštění a nové nadechnutí.

A pak to přišlo. Nové nápady, možnosti, kudy jít, nadšení a jistota, že tahle cesta je opravdu ta správná. Ještě pořád jsou chvíle, kdy dělám zbytečné chyby, kdy se cítím vyčerpaná, nevím, kudy kam – ale věřím, že tentokrát jsem Bohu kývla pořádně.

Lída Hojková

Každý den je něco, v čem vnímám Boží milostivý úsměv, Jeho darování. Plyšák! A další! Mým srdcem ale hýbe dar, který mě tu vždycky čeká. Tým lidí. Trávíme ve společné práci většinou více než osm hodin denně. Naše společné dílo nadto není jen pracovní, je to zároveň duchovní věc. Nejvýbušnější mož-

ná kombinace! Soužití v církvi odjakživa bylo a dodnes je prubířským kamenem, na kterém mnozí ztroskotají. Stačí si otevřít epištoly a je jasné, že to není zápas výhradně současné církve. Ale tady nemluvíme o nedělních bohoslužbách. Tam si ještě dokážeme udržet ty správné postoje a vlídné nastavení. Tady je řeč o každodenním, týmovém kontaktu. Jsme navzájem provázaní, rozpoloženi a práce jednoho ovlivňuje druhého každodenně. Pracovní kolektiv! Stohy a stohy knih, článků, kuchařkových sezení – to všechno jen potvrzuje, že spolupráce na jednom projektu je nanejvýš jemný a vrtošivý hodinový stroj.

Jenže nám to společně jde. Je nám spolu dobře. Ctíme jedinečnost a obdarování jeden druhého. Podporujeme se, když někdo

zeslábně. Povzbuzujeme se navzájem, když někdo ztratí odvalu tváří v tvář práci nebo životu. Dáváme si navzájem v lásce zpětnou vazbu a přijímáme ji. Vytváříme prostor pro rozvoj silných stránek. Modlíme se a pracujeme. Rosteme společně duchovně, lidsky i profesně.

Není to samozřejmost. Stojí to soustředěné úsilí. Někdy se spolupracuje lépe, v jiném případě to drhne. I to, co funguje, potřebuje průběžnou údržbu láskou a pravdou. Ve hře je ale víc než snažení. Je to Boží dílo. Jsou to vyslyšené modlitby. Modlíme se za pořady, za finance, za posluchače... ale modlíme se i za naši vzájemnou spolupráci. A víme, že

I v rádiu potřebujeme alespoň v některých věcech zažít to bezprostřední vyslyšení našich modliteb, abychom mohli být pevnější v důvěře.

se za nás takto přimlouvá mnoho modlitebníků. Chci vám dnes povědět, že vaše přímlyvy jsou vyslyšené. Nejen v těch konkrétních událostech, jako je naplněný rozpočet, který nám umožní pokojně pracovat. Ale právě v tom, co vidět není. V každodenním provozu. A jestli vás nikdy nenapadlo takhle se za nás

modlit, začněte s tím prosíme. Jak se zvyšuje objem práce, náš věk, velikost týmu a další tlaky, zvyšuje se potřeba přímlyvu za tým. Není možné produkovat dobré programy, pokud mezi námi nebude čisto...

K mému dětství taky patřily spousty měkoučkých čumáčků a bříšek. Přeci se mi ale jako první vybaví bílá ovečka, které jsem říkala Bubi. Objevovaly se nové exempláře, přinášely radost a potěšení, ale Bubi zůstávala pořád „tím mým plyšákem“. Byla se mnou dlouho. Tak trochu samozřejmost. Opakovaně se mi stalo, že jsem slyšela od lidí, kteří přišli k nám do rádia: „Tady je tak úžasná atmosféra... Vy se máte navzájem rádi jako lidi... Dýchá to tu takovou pohodou... Fascinuje mě, jak jednáte jeden s druhým...“ Takové reakce mě vždycky

Život s Bohem
z každé stránky

ŽIVOT VÍRY

Mezidenominační křesťanský měsíčník

- povzbuzení ve víře ■ aktuální, prakticky pojatá témata
 - zpravodajství z křesťanského světa ■ přehled o chystaných akcích
 - evangelikální pohled na společenské dění ■ humor
- ukázkové číslo zdarma ■ internetová a pdf verze za zvýhodněnou cenu
www.zivotviry.cz ■ www.facebook.com/zivotviry
e-mail: predplatne@zivotviry.cz ■ tel.: 284 841 922

zastaví. Je to tu pořád s námi... svým způsobem běžné nastavení dalšího pracovního dne. Ale není to samozřejmost. Je to Boží dlouhodobý dar. Plyšák, co je s námi dlouho... Kéž o něj nikdy nepřijedeme!

Pavel Kohl

V době zimních mrazů, kdy nemám tolik pohybu, a s novým rokem, kdy přibývají starosti a služby, přichází do mého života bezvětrí. Rád bych plul dál, poháněn novými nápady a energií, ale nic. Ticho. Pokud se chci dostat dál, jde to díky úsilí a dřině.

Někdy Pán Bůh zasáhne docela přirozeným způsobem. Třeba skrze impuls natočit krátký rozhovor do vysílání. Mohla to být rutina. Zavolat, domluvit se, natočit, zpracovat, ale tento příspěvek mi otevřel dveře mnohem dál. Už nevím odkud, ale do redakce přistál tip na kurz Každý muž bojovníkem (KMB). Jako redaktor-muž jsem se úkolu natočit rozhovor s organizátorem rád chopil. Hned po prvním telefonátu jsem ale tušil, že nebude poslední. Příspěvek proběhl vysíláním, ale mně stále zůstával v hlavě. Dotkl se něčeho hluboko ve mně: společenství a výcviku s dalšími Božími muži. Neměl jsem jej pořádně několik let. Ne že bych nechodil do shromáždění, ale skupinka pro chlapy, na které probíráte úlohu muže, manžela, ale i svá zranění a boje, to je ještě něco jiného.

Chtěl jsem to zkusit. S organizátorem jsem se ve čtvrtek domlouval, zda mohu přijet na sobotní školení. Bylo to celkem narychlo, a měl jsem mnoho otázek, ale nakonec jsem po čtyřech hodinách spánku v sobotu ráno nasedal do vlaku směr Praha.

Nadšeně jsem se vrátil do Brna, ale kde sehnat další bojovníky? Po delším hledání jsem přizval dva bratry ze sboru a začali jsme se pravidelně setkávat. Společné sdílení, modlitba a studium Písma nás pomalu začaly měnit. Opět začal foukat vítr. Plavba dál vyžadovala méně úsilí, ale to tak bývá, když

začneme čerpat síly od Boha. Po pár týdnech kurzu jsem zažíval novou sílu, vedení a ovoce Ducha.

Čas pomalu plynul a my jsme dokončili první část kurzu. Mezitím už i v Brně vznikly další mužské skupinky, ale ta naše se během roku z různých důvodů rozpadla a já jsem opět začal zapomínat jak na naučené verše, tak na pravidelný čas s Bohem. Zase nastal jistý duchovní útlum, vítr se utišoval. Přicházela dřina a únava.

A znovu do tohoto období vstoupil kurz KMB; jeho autoři totiž už nějakou dobu spolupracují s americkým TWR a společně připravují relace pro muže. To mi znovu připomnělo období, kdy jsem byl aktivní součástí tohoto kurzu. Přes organizátora Petra jsem se zkontaktoval s jednou brněnskou skupinkou – byli přesně v té části kurzu, kde se naše skupinka rozpadla a já tak mohl plynule navázat, kde jsem před časem skončil. Jsem moc vděčný, že mě přijali mezi sebe. Opět si uvědomuji, jak mě společný čas učí a vychovává, abych byl mužem podle Božího srdce. A jako perličku mohu prozradit, že pomalu připravujeme českou verzi pořadů inspirovaných tímto kurzem. Moc se na ni těším, a věřím, že přinese mnoho požehnání i dalším mužům.

Bůh spojil moji touhu po mužské skupince, práci v TWR a obyčejný telefonát do magazínu. Co bude dál, to netuším. Ale věřím, že Bůh má svůj dokonalý plán, a nám stačí jen napnout plachty a nechat se vést Jeho milostí a moudrostí.

Hanka Žihová

V roce 2018 je to už šest let, co jsem nastoupila do TWR coby asistentka redakce.

Od začátku mého působení mě těší to každodenní polední setkávání všech členů týmu. Přesně ve 12:00 se ozývá zvonění zvonku, který svolával a doposud svolává všechny ke společné chvílce.

Všichni sedíme na svých místech okolo oválného stolu, jako apoštolové, ano, přesně tak – je nás totiž 12.

Pokud má někdo z nás oznámení různého druhu nebo prosbu, říkáme si všechno, jak to cítíme. Taky nám do života přicházejí starosti a trápení – a i to v upřímnosti vyznáváme. Je to chvíle vzájemného sdílení a porozumění. Pravidelně si pro povzbuzení čteme pár veršů z Božího slova... A potom všichni skláníme hlavy a v mnohých modlitbách díky, chval a proseb neseme jeden druhého k nebeskému trůnu. Jsme jedna velká Boží rodina, ve které nás spojuje láska Pána Ježíše Krista. On si každého z nás osobně povolal do této služby, abychom nesli tu radostnou zprávu evangelia všem lidem. Je to Jeho dílo, které konáme s radostí a ze síly, kterou dává jenom On.

„Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.“ 1. list Janův 4, 16

Lenka Malinová

Na práci v rádiu mám ráda, že je velmi různorodá a plná výzev. Každý den je jiný a každý

den musíme být připraveni řešit nečekané situace, a přitom dál dělat svou práci tak, aby byla včas hotová. Jeden navazuje na druhého, což si uvědomujeme zvláště ve chvílích, kdy přijde nemoc, která někoho vyřadí z provozu. A letošní zima k nám byla po této stránce opravdu „štědrá“, dá-li se to tak říct. Když píšu tyto řádky, vím, že během mé nemoci mne moji milí kolegové zastoupili tam, kde jsem měla být já. Je to vzájemné a moc si toho vážím. Je to víc než pracovní povinnost či kolegialita. Je to Boží milost a láska v praxi.

Až zase budu sedět za mikrofonom a budu moderovat vysílání, budu tam opět s vědomím velké vděčnosti a doufám, že to bude znát na mém hlase. A vůbec se nebudu divit, až opět při poslechu některé písně nebo pořadu pocítím tu nepopsatelnou radost a uspokojení a taky úžas nad tím, jaký je Bůh, a že mohu být v Jeho službách. A v tom okamžiku se ze vsí síly přidám k tónům právě hrající písně a budu zpívat jak o závod! Mikrofon bude vypnutý. Tato chvála bude určena jen pro Něj, bude to jen mezi námi dvěma. Ale budu ze srdce ráda, když to stejně budete prožívat vy, ke kterým vysílání Rádía 7 zaletí.

▼ *Vděční jsme také za léta spolupráce s festivalem UNITED; jeho organizátoři nás navštívili na Valentýna, abychom doladili detaily letošní spolupráce. K vděčnosti je toho hodně – za co jste v souvislosti s naším vysíláním vděční vy? Napište nám.*

Budova a technické zázemí

Před rokem jsme psali o dvacátém výročí otevření nové budovy TWR. Toto výročí pro nás neznamená jenom vděčnost za čas, kdy jsme mohli v klidu pracovat bez neustálého stěhování z jednoho pronájmu do druhého. Dvacet let je také doba, kdy si budova a její zařízení říkají o důkladnější údržbu a obnovu.

Už jsme vás informovali, že jsme se proto během minulých dvou let pustili do rekonstrukce porušené fasády. Při té příležitosti jsme opravili zatékající balkony a terasu na garážích a také renovovali zábradlí a mříže. S vaší pomocí jsme tyto opravy i přes zvýšené náklady v rozpočtu dobře zvládli.

Dalším zařízením, které nám loni vypovědělo službu, byl kotel na vytápění. Ten na sebe upozorňoval během předešlé zimy, a tak jsme mohli v létě provést plánovanou výměnu. Horší to bylo se zásobníkovým ohříváčem vody, který se rozhodl prasknout právě v době vánočních svátků, kdy po tři dny v budově nikdo neměl být. Naštěstí se tu jeden z techniků objevil dříve a mohl zamezit větším škodám. I tak došlo k vytopení tří místností, jejichž zdi jsme vysoušeli déle než měsíc.

O další výměnu se hlásí některá okna, která mají natolik rozpadlé rámy, že nejdou opravit. Pokud nebudou jiné akutnější věci, tak se budeme jejich výměně postupně věnovat v nadcházejícím čase.

Některé věci nás nepotěšily a jiné naopak ano. Třeba když nám manželé Kuklínkovi nabídli vyměnit polstrování všech židlí v zasedací místnosti. Jsme vděční za jejich obětavost.

Technicky se v současné době připravujeme na 24hodinové vysílání. Doposud jsme předtáčené směny připravovali v odbavení, tedy ve vysílacím studiu, v čase, kdy nejezo živě

vysílání. Tento čas při osamostatnění českého vysílání nebude k dispozici, a tak jsme pomocí dostupných prostředků přebudovali jednu místnost na další odbavovací pracoviště, které začínáme postupně také využívat. Tady nám velmi pomohl Tomáš Kašparec, který vyrobil polstrování dveří do nového studia.

Luděk Brdečko

▼ *Už od zří probíhaly práce na druhé polovině fasády naší budovy, nejspíš jste si mohli všimnout nejen díky fotkám na webu, v Anténě i na dalších místech, ale i díky hluku, který se občas přenesl i do vysílání. Vše bylo zdárně dotaženo do konce skutečně v hodině dvanácté, tedy v době, kdy už začínaly první mrazíky.*

Rozhovor s Josefem Knoflíčkem

Prosím představ se: věk, rodina, práce, obdarování, koníčky...

Jmenuji se Josef. Děti v romské osadě v Pezinku mi říkají dědo Pepo. Jsem ženatý a letos mi bude padesát devět. Manželka se jmenuje Stanislava. Máme pět dětí a čtyři vnoučata. Sloužíme na plný úvazek jako důstojníci Armády spásy. Sloužili jsme v Havířově, Ostravě, a Opavě, Praze, Brně a dnes jsme na Slovensku. Koníčky jako takové nemám, protože vše je nějak propojeno se službou. Pokud bych si měl vybrat, asi by to bylo cestování po světě. Jen tak. Naši společnou službu se Stáňou, ať byla jakákoli, vždy propojovalo uvolňování bratří a sester do služby Pánu. Myslíme, že to je náš úkol od Pána, ať jsme kdekoli v různých službách. Možná proto jsme se tolikrát stěhovali. Toužíme a snažíme se o to, aby služba Pánu byla postavena a vedena Duchem svatým a Jeho dary, které nám dává vždy podle potřeby a někdy je silnější jeden, jindy druhý...

Není to tak dávno, co jsme vysílali Tvoje svědectví – nutno říct, že velmi barevné. Uměl bys svoje putování nějak stručně shrnout?

Je zvláštní, jak se léty mění pohled na osobní svědectví. Myslím tím, že časem některé pasáže ztrácí na důležitosti a jiné naopak vystávají ze šera. Jedno však zůstává stejné. Boží dotek. Chvilí, kdy jsem najednou věděl,

že je odpuštěno. Věděl jsem, že jsem špatný člověk a dokonce ve světlých chvílích mého života bez Boha jsem z toho nikoho neobviňoval. Ublížil jsme mnoha lidem, i těm nejbližším. Vždy, když jsem se chtěl změnit, opět to skončilo špatně, nakonec až kriminálem. Nějakou dobu před obrácením jsem cítil touhu po odpuštění, ale všichni se ke mně otočili zády. Včetně rodiny. Právem. Nic to neměnilo na tom, že jsem toužil po odpuštění. Pak jsem uslyšel v rádiu svědčit své přátele. O něco později, když jsem byl opět na

Toužíme a snažíme se o to, aby služba Pánu byla postavena a vedena Duchem svatým a Jeho dary, které nám dává vždy podle potřeby.

dně, bez peněz i dokladů a toulal se po republice, jsem od jedné dívky v Jindřichově Hradci slyšel, že se za mne určitě někdo modlí. To mi z toho rozhovoru utkvělo. Určitě mi řekla o Ježíši, ale mně zůstalo v hlavě jen toto. Vzpomněl jsem si na své přátele v Havířově a vydal se za nimi. Nikdo mne

nevzal stopem, tak jsem šel tři dny a noci nonstop do Havířova. Po delší době jsem je našel. Svědčili mi, modlili se se mnou modlitbu spasení, ale nic. Až když jsem byl na chvíli sám a četl jsem si svědectví lidí, tehdy se mne dotklo, že je tu někdo, kdo mi chce odpustit. Ježíš. Byla tam modlitba spasení. I když jsem tomu vůbec nerozuměl, tak jsem ji upřímně přečetl, protože jsem potřeboval odpustit. A fungovalo to. Věděl jsem, doslova fyzicky, že mi bylo odpuštěno. Tu chvíli nikdy nezapomenu. No a tak má cesta dál pokračovala s Pánem. Až do dnešních dnů.

Jak Tě vlastně napadlo připojit se k práci rádia?

Když jsem před pětadvaceti lety uvěřil, tak jsme s kamarádem, který mi o Kristu řekl, snili o založení křesťanského rádia. Měli jsme i kostru programu a systému, jak by mělo pracovat. Pak se naše cesty rozešly a i sen se vytratil. Schoval se však někde uvnitř. Tiše tam čekal a dozrával. Když jsme před dvěma roky natáčeli v Rádiu 7 se Stáňou svá svědectví, sen se opět ozval. A když pak přišla nabídka moderování **Tematické soboty**, nemusel jsem moc váhat. Dnes vím, že pro mne je to spíše o psaní pro rozhlas, možná o nějakém novém nápadu. Svůj hlas nevnímám jako ten

▼ *Josef Knoflíček*

nejvhodnější pro rozhlasové vysílání. S těmi sny je to však úžasné. Jako mladík jsem chtěl psát, malovat, napsat muzikál nebo operu, dělat divadlo... všechno však skončilo špatně. Nic jsem vlastně neudělal. Pak přišlo mé obrácení. Dnes mi Pán naplňuje sny z mládí. Je to však úplně jinak a především k oslavě Krista. Bůh naplňuje touhy srdcí těch, kteří Ho milují. A dělá to skvěle. Používá člověka zároveň k tomu, aby bylo oslaveno Jeho jméno. Tak máme odměnu dvakrát. Jednu v naplnění našich tužeb a druhou a hlavně v oslavě Krista.

Už víc než rok pravidelně moderuješ Tematické soboty, skoro dvouhodinový pořad vysílaný vždy poslední sobotu v měsíci. Podle čeho vybíráš témata a hosty?

Není jednoduché sehnat hosty, kteří jsou ochotní přijít a především ty, kteří mají také volný čas právě v konkrétním termínu. Také není mou prioritou mít jen známé osobnosti. Víím, že je mnoho bratří a sester, které Bůh obdaroval velkou moudrostí, ale i dalšími dary a mnoho lidí je nezná. PÁN ANO!!!! Takové bych rád vyhledal a pozval. Nyní přemýšlím nad cyklem pro druhou polovinu roku. Vnímám, že mám s hosty hovořit na téma svatosti, ale trochu jinak. Přesunout svatost do obyčejného života v tomto světě. Jak vypadá, když ji žijeme v práci, ve škole... Bez velkých frází. A co vlastně svatost je, co si pod ní představujeme... Teď hledám, jak mám toto téma zpracovat. Věřím, že mi Duch svatý dá do cesty nebo ukáže na ty sourozence v Kristu, kteří v pořadech mají být a budou mít i volný termín.

Tvým velkým darem je také psaní – pohádek, povídek, různých dramatizací, textů písní... Máš teď něco čerstvého, na čem pracuješ?

Je toho hodně. Tedy nápadů, které bych rád jednou realizoval. Teď je to o tom, co je

priorita. Co je možné realizovat hned a co později a co nechat na důchod. Určitě budu stále psát. Dokud mi Pán bude dávat myšlenky, které stojí za to napsat a inspiraci k psaní pohádek a příběhů. Slíbil jsem napsat pohádky pro svá vnoučata. Zaujalo mne psát rozhlasové hry. Ne moc dlouhé. Tak uvidím, kolik jich bude. Také bych se chtěl pokusit o změnu formátu **Tematických sobot**. Dostat toto živé vysílání mimo studio, přímo do nějakého sboru, kde by byl host nebo hosté a také diváci – posluchači, kteří by hostům kladli otázky na dané téma. To ale vyžaduje dlouhou přípravu a především to musí odsouhlasit vedení rádia. Nesmím zapomenout na spolupráci se skladatelem a zpěvákem Igorem Mamojkou.

Nejen, že chceme do-
táhnout k realizaci muzikál
Ester, který je již napsaný,
ale máme dost hotových
písní pro další CD Příběhů
a také vánoční písně. Tak
uvidíme. I on slouží jako
důstojník Armády spásy,
tak nemáme mnoho času
na společná setkání. Co
se týká naší spolupráce,
myslím, že v této chvíli při-

pravuje hudbu k pohádkám a k jedné kratší rozhlasové hře. Nevím, jestli je to novinka, ale do angličtiny se překládá knížka – vyučování o ovoci Ducha a duchovních darech, kterou jsem dokončil loni. Měla by být přeložena do konce dubna, poloviny května.

Nesmíme minout Tvou službu v Armádě spásy. V současné době sloužíš na Slovensku; můžeš něco o své práci tam říct?

V Armádě spásy sloužíme jako její důstojníci. Důstojník AS je ordinovaný duchovní. Mimo duchovní služby pomáháme praktickou pomocí tam, kam dnes nedosáhne sociální služba, která je omezená zákonem.

Samozřejmě se angažujeme v komunitě a pro komunitu, ve které sloužíme. Často se stěhujeme podle toho, kam nás pošlou sloužit. V této době jsme oficiálně čtvrtým rokem na Slovensku, kde se věnujeme službě romské komunitě. V osadách v Plaveckom Štvrtku, Pezinku a lidem v Galantě a jejím okolí. Spíše se nyní věnujeme vedoucím, které se snažíme posouvat. Fungujeme jako senior pastoři pro romské sbory. V Pezinku dokončujeme stavbu komunitního centra přímo v osadě, což je velké dobrodružství. Mimo duchovní služby jsme zapojeni do rozvoje v této komunitě. Primátor Pezinku nás jmenoval do úzké skupiny pěti lidí, kteří mají vypracovat komunitní plán pro dalších něko-

lik let a nastavit dlouhodobý směr. (Na Slovensko jsme však začali jezdit již od roku 2012, abychom připravili půdu pro založení AS na Slovensku. Jezdili jsme z Prahy a později z Brna, kde jsme oficiálně sloužili. Věnovali jsme se lidem bez domova v Bratislavě a těm, kteří jim chtěli sloužit a to až do roku

Dnes mi Pán
naplňuje sny
z mládí. Bůh
naplňuje touhy srdcí
těch, kteří Ho milují.
A dělá to skvěle.

2015 a pak jsme tam založili sbor.)

V AS nechceme mít zvlášť romské sbory. Jen prostě sbory, Kristovu církev. Měly by fungovat stejně jako každý jiný sbor. Ano, jsou jiné, ale to jsou také sbory v Anglii, v Indii, Africe... Naše poslání právě v této oblasti bude končit. Tyto sbory již nad sebou nebudou potřebovat zvláštní vedení. Budou jako ostatní. Do poloviny roku dokončíme „výcvik“ jejich vedoucích a pak nás čeká nové pověření. Jaké bude, to ještě nevíme, ale měli bychom zůstat na Slovensku.

Z výše uvedeného vyplývá, že jsi neskutečně vytížený. A právě čas je to, s čím snad všichni stále bojujeme.

Máš radu, co dělat, abychom pořád nežili v pocitu, že nestíháme?

Mnozí si myslí, že musím mít dobře vedený diář, skvělou organizaci času. Tyto milovníky řádu a zaplněných řádků v diářích zklamám. Každý rok si kupuji nový diář, ale funguje mi jen několik málo týdnů. Dříve jsem si dělal naději, že najdu diář, který mi bude fungovat. Dnes vím, že takový diář neexistuje. A existovat nebude. Přesto si stále každý rok kupuji nový. Co kdyby? Co kdyby mi dal Bůh milost a já se v této oblasti změnil? Dodnes si termíny schůzek a akcí snažím zapamatovat. Když si někde plánujeme termíny, tak všichni vytahují plné diáře, já pak tiše sedím, protože ho buď nemám, nebo je tak prázdný, že to vypadá, že nic nedělám. (Pokud bychom někdy něco společně plánovali prosím nevytahujte diáře, abyste mne nedostali do rozpaků ☺.) Musím přiznat, že o diář se u nás stará Stáňa, ovšem pokud ji nenadiktují, jaké schůzky jsem si domluvil, nejsou ani v jejím. A to se stává často.

To, že mohu stihnout mnoho věcí, beru jako Boží požehnání a jeden velký zázrak. A jako každý zázrak se ani tento nedá rozebrat,

zdůvodnit apod. Prostě to tak je. Nemám recept. Prostě pracuji. Pokud to jde, pak se snažím každý den psát. Hodinu až dvě. Abych to mohl dělat, potřebuji vstát dříve. Většinou v pět ráno. Ovšem ne vždy je to možné, často cestuji a musím brzo ráno vyrazit. Nebo se vracím hodně pozdě a potřebuji déle spát. Psaní je pro mne odpočinek, čas, kdy mi Duch svatý ukazuje a odhaluje nové obzory. Zjistil jsem a učím se, že více udělám pravidelností, byť jen kousek po kousku. Jsou však věci, kdy píšu od začátku až do doby, než mi dojde inspirace. Někdy celý den. Jindy celou noc. Je to o tom, co právě dělám. Protože máme i časově náročnou službu a vždy jsme ji měli, musím využívat volný čas, který zrovna přijde. Nejde mi naplánovat si například, že si příští týden udělám dva dny na psaní. Ale často se mi stává, že někde mezi dvěma schůzkami, akcemi, vyučováním nebo poradami mi vybudě hodina, dvě. Pak si zajdu někam do kavárny nebo zastavím na čerpací stanici a píšu. Jde jen o to vypnout od momentální reality a zaměřit se jen na psaní. To mi dřív nešlo, dnes je to mnohem lepší.

Ptala se Kateřina Hodecová

▼ *Josef Knoflíček ve studiu se svým kolegou a spolubojovníkem v uniformě Armády spásy Igorem Mamojkou.*

Novinky v pořadech

jsou v současné fázi v takovém stadiu rozpracovanosti, že skutečně váhám, co vlastně psát. Jak se dočtete na jiném místě Antény, pilně pracujeme na přípravě celodenního vysílání Rádia 7 v češtině – a program je samozřejmě to první, na co se každý zeptá.

Což o to, nápadů máme stále dost, pořád víc, než zvládneme realizovat. Ale konkrétní příprava potom je pomalá a někdy to vážne na různých okolnostech. A tak abych byla alespoň trochu konkrétní, v současné době připravujeme vysílání pro mladé, kterého se ujali Tereza Dobšovičová a David Pavlík, dva studenti z Brna, kteří o nás pravděpodobně poprvé uslyšeli na multižánrovém křesťanském festivalu UNITED, kde jsme o práci Rádia 7 mluvili v rámci hlavního programu. Svému připravovanému pořadu dali název **Haluz** a v současné době natáčejí, píšou scénáře a doladujeme spoustu detailů. (Aktuálně v čase přípravy Antény debatujeme nad dílem Den s Bohem a musím říct, že je to opravdu zajímavé!)

Další oblast, ve které chystáme novinky, jsou dva pořady pro muže. První vzniká díky spolupráci s TWR-E a na jeho vzniku se bude podílet také česká verze služby Každý muž bojovníkem. Ve druhém bychom pak rádi zvali k mikrofonu křesťanského poradce, který by reagoval na konkrétní podněty od posluchačů – ale zatím víc neprozradím ☺.

Daleko větší těžkostí v přípravách jsou pro nás noví spolupracovníci. Potřebujeme ty kmenové, do týmu, i externí, kteří by pravidelně přispívali nebo chodili moderovat. Jako v každé službě potřebujeme lidi ochotné se učit, ale taky potom zůstat a to naučené používat ku prospěchu společného díla.

A tady prožíváme skutečně potíže, protože – pokud teď mluvíme o lidech do týmu – potřebujeme kolegy ideálně na plný úvazek, s předporozuměním, že je někdy potřeba zůstat déle, zaskočit za kolegy, vykrýt nějakou nedomyšlenost. Hledáme ty, kteří budou o téhle službě přemýšlet a budou ji chtít posunout dál, přesněji blíží klidem, protože nejde o nic méně, než zprostředkovat zprávu evangelia dalším lidem a těm věřícím být průvodci v životě víry. Rozhlasová práce (a samozřejmě

▼ *Znáte takové ty známé dvojice – Ferda a Ferda (z filmu Lucie, postrach ulice), Karel a Karel (ze snímku Účastníci zájezdu)... a my máme duo Ondra a Ondra. Dva Ondrové začali v lednu docházet do redakce a začít se v moderování, jeden z nich (Ondřej Šimeček, student prvního ročníku žurnalistiky v Brně) také vypořádává v redakční práci. Třeba i tohle duo vejde do dějin.*

▲ Štěpán Matuška vymyslel projekt „Představujeme mladé tváře současné české chvály“. Jako první se v Pohovce představila pražská kapela MlaSk, následovaná Janem Duchoslavem a kapelou On Fire, zazněl už i rozhovor s Lubomírem Honkem, brzy se chystá koncert Marie Tesárkové a její skupiny Awaken Worship. A ještě stíhá i moderovat.

nejen ta) potřebuje lidi, kteří rozumí, že si nejde odkroutit svých „osm a půl“ a jít domů. Směnujeme, jsme tu o víkendech, a proto také potřebujeme zázemí a pochopení svých rodin a přátel. No a když jsou takové nároky, navíc za nijak horentní peníze, je zájemců většinou nedostatek. O to víc jsem vděčná za stávající tým, i když nové kolegy vyhlížím opravdu vřele ☺.

Rádi bychom také rozjeli spolupráci s krajanů, tedy s lidmi v různých regionech, se kterými bychom si domluvili pro ně možnou a pro nás užitečnou spolupráci. Máme představu například jednoho dne v týdnu, který by tento člověk věnoval natáčení svědectví, rozhovorů, reportáží, biblických úvah, pohádek, nebo by sám pro rádio psal a natáčel... na čem bychom

se společně domluvili. Práce to může být dobrovolnická i honorovaná, opět záleží na konkrétních možnostech a podmínkách.

Promyšlíme také nějakou formu *dobrovolnictví*, například roční práce u nás v redakci. Takovému člověku nabídneme nejen základní zaučení do rozhlasové práce, ale také práci v křesťanském kolektivu, uplatňování biblických zásad v osobním i pracovním životě, získá základní pracovní návyky (v případě studenta) anebo může odpočinout od letité rutiny (v případě starších zaměstnaných lidí). Navíc se naučí orientovat v mezidenominálním prostředí, zjistí, co je a co není podstatné v komunikaci s jednotlivými církvemi, získá anebo prohloubí svoje povědomí o misii a evangelizaci.

Pokud vás něco z výše zmíněného zaujalo, modlete se za to a pak se ozvěte. Přesně v tomto pořadí, protože práce je to skutečně náročná a bylo by ode mě nečestné jenom lákat na nějaké výhody. Ale ony na druhé straně skutečně jsou ☺. Potkáte tu úžasně zajímavé a inspirativní lidi s množstvím zkušeností a znalostí, budete patřit do skvělého kolektivu, budete pracovat na místě, kde skoro každý den zažíváme něco výjimečného. A budete vědět, že to má smysl. Ale je tu taky rutina, neustálý tlak termínů, cestování, málo času atd. Prostě dva v jednom.

A tak se dál modlíme za vás, kterým nějaká možnost spolupráce voní. Ozvěte se!

Kateřina Hodecová

Možná v tomto čísle Antény postrádáte léta pravidelně ukládaný program Rádia 7 – seznam časů a jednotlivých relací ve vysílání. Jak už jsme psali, zatím žádné změny v programu nejsou, protože připravujeme změnu zásadní. Pokud vám program vysílání přece jen chybí, napište nám a my vám rádi pošleme, co ještě máme.

Technické možnosti příjmu Radia 7

Když se řekne „rádio“ (myšleno rozhlasová stanice), každého asi nejprve napadne, že si ho může naladit a poslechnout na běžném „rádiu“, tedy rozhlasovém přijímači, ať už přenosném, v autě nebo třeba v domácím HiFi systému. Rádio 7 se ovšem tomuto běžnému pojetí (alespoň zatím) vymyká – jedná se totiž o rádio internetové a satelitní. Na běžném radiopřijímači jeho celodenní vysílání zatím nenaladíte, tedy alespoň ne v České republice. Pokud tápete v tom, jak se k němu tedy dostat, může vám pomoci následující přehled:

1. Obvyčejné rádio: vybrané pořady, které česká redakce Radia 7 připravuje, zachytíte i na onom zmíněném obvyčejném radiopřijímači, a to ve všední dny vždy v 9.15 (15minutové relace), v sobotu v 8.00 (hodinový, zpravidla živě vysílaný pořad) a v neděli v 7.45 (15 minut) ve vy-

sílání Radia Proglas. Pokud nevíte, na jaké frekvenci u vás Proglas vysílá, podívejte se na <https://www.proglas.cz/kontakty-a-info/prijem-vysilani/fm-vysilace/> nebo se nám ozvěte, rádi poradíme.

2. Internet je zřejmě nejrozšířenějším způsobem příjmu celodenního vysílání Radia 7. Poslouchat můžete na počítači (s připojenými reproduktory), tabletu, mobilu, případně na internetovém radiopřijímači. Výhodou internetového příjmu je, že se zpětně dostanete i k relacím, které již byly odysílány (na počítači,

mobilu, tabletu, případně i některých internetových radiopřijímačích).

Podmínka: musíte mít k dispozici internetové připojení a některé z uvedených zařízení.

Jak na to?

Počítač:

- ve webovém prohlížeči přejděte na adresu www.radio7.cz
- v horní pravé části stránky uvidíte záložku „Živé vysílání“, v ní (pod ní) červené kolečko s bílým symbolem šipky („play“). Klepněte na něj, otevře se menší okénko a v něm se

za chvíli spustí vysílání.

Alternativní způsob:

- vysílání můžete spustit také ze stránek www.play.cz/radio/radio-7,
- k poslechu můžete použít aplikaci, např. TapinRadio (www.stahuj.centrum.cz/internet_a_site/ostatni/tapinradio) – nainstalujte

a v seznamu stanic vyhledejte Rádio 7,

- můžete použít i jakýkoliv obecný přehrávač, který umí přehrávat internetové vysílání (např. VLC). Odkaz pro vložení do přehrávače najdete na twr.cz/index.php/jak-nas-naladite/96-internet v záložce „Přímé odkazy na vysílané streamy“.

Mobil, tablet:

- ve webovém prohlížeči přejděte na stránku www.m.radio7.cz,
- uprostřed obrazovky se objeví tlačítko přehrávače, kterým vysílání spustíte.

Pořady z naší
programové nabídky
poslouchejte také
z archivu na webech
www.twr.cz nebo
www.twr360.org.

Alternativní způsob:

- nainstalujte si aplikaci pro poslech internetových rádií (pro systém Android např. CZ radio nebo play.cz), a v ní vyhledejte Rádio 7
- můžete použít i jakýkoliv obecný přehrávač, který umí přehrávat internetové vysílání (např. VLC, Xiia Live...). Odkaz pro vložení do přehrávače najdete

▼ *Můžete nás nejenom poslouchat, ale někdy o nás i číst. Navštívila nás redaktorka časopisu Brána Eva Čejchanová. Pobyla večer, noc a ráno, nadšeně odjížděla po poledních modlitbách – a své zážitky zaznamenala v reportáži, jejíž tištěná podoba vyšla v únorovém vydání časopisu a v rozšířené verzi je ke čtení na webu Brány.*

VÍCE NEŽ SLOVA

**už skoro spí, ale
iti pod střechem
i nad rozlehlým
poletují kolem
la noční mýry.
rozhlasovým
ním naproti
szují za čtyři
t. Hned pod
hlá zářivka
n nápísem
m nesvíť.**

Do žveho vysílání TWR pořadu Noční mýry zbývá posledních pár minut. Na pozadí záverečných připínaví se slyšet mužský hlas a tichá melodie. Poslední slova z předloženého bloku, který v deset večer končí, aby předal slůvko. Písničky do následující hodiny jsou vybrané, aby ladily s tématem a s polokračně nocí posluchače zklidňovaly. Ať už u něhes aneb Důvěra tomu, kdo zklamal.

„Začaly bychom důvěrou obecně. Osahtat si ji ze všech stran,“ říká Lída Hojková a zvedá oči od papíru, na kterém je načteno několik bodů. Těleš odpovědi Katky Výborné. Ta křivce. Honor musí plynout přirozeně a bez velkých pauz.

Odkapávali poslední střešní. Moderátorky sedí naproti sobě u stolu s ovládacím pultem, mikrofony, několika monitory, teletelosem v barvě stolu pro přímé vystupy posluchačů a s hraničkem s klávy. Sluchátka na uších, hlavu v dlaních. Poslední chvíle

soustředění. Lovou šavli vypnout nahoru a pole se OK-ATRE. Žeme v éteru. Sedm, ani nesutám. Mám strach, že mi upadne lužka, že kýchnu, že nějak jinak naruším vzdušný prostor vyšetřený odborníky na akustiku tak, aby tam nebylo slyšet nic, co slyšet být nemá. Prostor, který teď patří Bohu.

Molocký hlas Lídy zabíjíte heslem, ve které pak obě moderátorky v přirozeně plynulém dialogu postupně rozkrývají různé pohledy na řešení téma. Stavba celého pořadu má čím dál více připomínat sitcom. Vychází z kolenní a s větvickými rostoucími do různých stran se jako pupeny začínají vyulupovat nové náměty do diskuzce. Je řeč o dětské důvěře, jakou po nás chce Bůh ve vztahu k Němu, o důvěře v partnerství, o oběti a viníkové, o touze odpustit a znovu věřit a o tom, co všechno to stojí. O křesťanských společenstvích, která se mnohdy tlakem na oběti, aby odpustili (a hned), dopouštějí další křivdy. Všechno

je v pohybu a ce mezi sebou dá slovo, o srstac druhě tuje k nebi. I dívejte v zási mochno Bol chst zklamati v plodech, o schází tam.

Sledují si mi docházej Zluleka nes natou vysko a myslivky rost. Široké jasto, aby nále znát B s tím, jak s posluchači mi uměť se li na polku tlakem v j níkou a v na mánuť jedno za c zazníti, da a zaznět j

Práce v TWR. Pohoda modř. pracovníka TWR. redaktorka Eva Čejchanová

na www.twr.cz/index.php/jak-nas-naladite/96-internet v záložce „Přímé odkazy na vysílané streamy“.

Internetový radiopřijímač:

- v seznamu stanic internetového radiopřijímače zkusíte vyhledat Rádio 7 (různé typy přijímačů se v tomto liší, pokud je členění seznamu geografické, je Rádio 7 zařazeno pod Českou nebo Slovenskou republikou).
- pokud Rádio 7 v seznamu není, přijímače zpravidla umožňují přidat si vlastní stanice, k tomu ovšem zřejmě budete potřebovat počítač nebo tablet a postupovat podle návodu k přijímači. Odkazy pro vložení Rádía 7 najdete na www.twr.cz/index.php/jak-nas-naladite/96-internet v záložce „Přímé odkazy na vysílané streamy“.

3. Satelit: musíte mít nainstalovaný satelitní přijímač s parabolickou anténou nasměrovanou na satelit ASTRA 3B (pozice 23,5° východně). Instalace antény a přijímače zpravidla vyžaduje montáž odborným obchodem či servisem. Výhodou je, že za provoz neplatíte žádné poplatky (na rozdíl od internetu). K satelitnímu přijímači je potřeba mít připojený televizor (přínejmenším pro prvotní nastavení), případně k samotnému poslechu postačí aktivní reproduktory či propojení satelitního přijímače s HiFi věží apod. V seznamu stanic na satelitu ASTRA 3B vyhledejte stanici Radio 7 (je v balení Towercom) a případně si ji uložte na předvolbu k oblíbeným stanicím.

4. Kabelová televize nemusí sloužit jen pro sledování televizních programů, ale často obsahuje i nabídku rozhlasových stanic. Rádio 7 je dostupné v některých sítích kabelové televize (např. UPC). Prozkoumejte nabídku stanic v settopboxu kabelové televize nebo se zeptejte místního provozovatele kabelové televize.

Daniel Zeman

Ekonomika

K fungování každé organizace patří neoddělitelně i ekonomika, i když (většinou) není to první a hlavní, co nás zajímá. Ne jinak je tomu i u Trans World Radia.

Předkládáme vám opět sumář příjmů a výdajů loňského roku, abyste viděli, jak hospodaříme.

S tím, co máme, zacházíme opatrně, snažíme se hospodařit maximálně odpovědně a úsporně. Všechny transakce, které odchází z našeho účtu, musí být podepsány dvěma osobami (ředitel a další člen Misijního vedení), každý rok předkládáme celé účetnictví členům Rady TWR-CZ, kteří byli Radou pověřeni coby revizoři.

Do loňského roku jsme vstupovali s vědomím, že nás kromě zajištění běžného provozu čekají na naše poměry velké, ale nutné investice – dokončení opravy fasády včetně opravy opakovaně zatékající terasy, renovace mříží a provedení výměny kotlů. Oprava fasády je v zásadě dokončena, zůstává k dořešení několik výhrad, které jsme měli k práci provedené firmou. Výměna kotlů proběhla hladce díky Rost'ovi Zemanovi, který ji zajišťoval a dlouhodobě nám servis kotlů provádí. Doufáme, že jak fasáda, tak kotle budou dobře sloužit.

V Anténě také zmiňujeme, že těsně před koncem roku praskl bojler a na rozloučenou proplakal celý svůj obsah. Plakali jsme skoro také, když jsme našli tu spoušť a viděli promáčené zdi. Nicméně musíme také jedním dechem říci, že při vši té patálii byly škody minimální – vzhledem k tomu, co všechno by se mohlo stát. Voda nikde neprotekla do elektroinstalace tak, že by došlo k závažnému poškození zařízení a nebylo nijak ohroženo vysílání. Více než měsíc jsme zdi vysoušeli

kondenzačními vysoušeči, které nám pohotově pronajala firma SELLENE, s. r. o. Potěšující byla také reakce pojišťovny, u které máme nemovitost pojištěnou. Technik pojišťovny přijel krátce po nahlášení havárie a při sepisování škod byl opravdu důsledný. Po dodání požadovaných dokladů pojišťovna obratem uhradila pronájem vysoušečů v plném rozsahu a zbylo něco i na novou výmalbu. Už tedy víme, že ani letos se nebudeme nudit a jakmile začne příznivé počasí, čekají nás kratochvilé v podobě výmalby kanceláří a chodeb. Kdyby mezi čtenáři byl nadšený malíř pokojů, který by se chtěl v tomto směru u nás vyřádit, je vřele vítán.

V běžných provozních výdajích na přenosové linky, internet, energie, mzdové náklady, běžný provoz technického zázemí a kanceláří, jízdné za natáčením apod. jsme na minimu toho, co je možné.

Struktura příjmů se od dob spuštění vysílání Rádía 7 oproti předchozím letům změnila. Kanceláře, které jsme dříve pronajímali, využíváme už léta jako odbavovací pracoviště, vytíženost celého týmu a také snadná technologická dostupnost pořizování kvalitního zvukového záznamu utlumily projekty hudebního studia a vydávání hudebních nosičů. Naše příjmy jsou tvořeny z drtivé části dary, ostatní příjmy v roce 2017 nedosáhly ani 1 % celkových příjmů.

V členění darů můžete vidět stále významnou položku v podobě podpory z mezinárodního společenství TWR-E. Součástí těchto darů je také podpora jednoho pracovníka našeho týmu z TWR-Holandsko, která začala brzy po založení české redakce TWR roku 1990; trvá tedy déle než 27 let. V roce 2017

tato podpora činila 161.350,- Kč. Začátkem roku 2018 jsme se dozvěděli neradostnou zprávu, že v důsledku přehodnocování projektů podporovaných TWR-Holandsko tímto rokem letitá a pro nás výrazná podpora končí. Nepotěšilo nás to, rozhodně to není zanedbatelná částka. Na druhé straně chápeme, že prioritou mezinárodního TWR vždy bylo podporovat vysílání evangelia v zemích (a do zemí), kde jsou křesťané pronásledováni, kde není svoboda slova, svoboda vyznání

a svoboda shromažďování a jsme vděční, že nás bratři a sestry z holandského TWR podporovali věrně tak dlouhou dobu. Snad Hospodin položí službu české redakce TWR na srdce novým dárcům.

Jak na tom průběžně finančně jsme, můžete sledovat na našich internetových stránkách www.twr.cz – klikněte na hlavní stránce na teploměry příjmů a výdajů a otevře se vám **grafický přehled příjmů a výdajů**.

Rok 2016 v příjmech a výdajích

Výdaje:

Oprava fasády, opakovaně zatékající terasy, renovace mříží a zábradlí	500,4 tis.
Ostatní údržba nemovitosti	104 tis.
Kompletní servis a výměna kotlů, revize a opravy hasicích přístrojů, renovační nátěry oken, oprava zaseklého zámku	
Nákupy drobného majetku + materiál na opravy přístrojů a zařízení	83 tis.
Vybudování dalšího pracoviště pro odbavení vysílání, 2 nové počítačové sestavy, výměna 2 monitorů, 2 nové mikrofony, mikrofonní stojany, sluchátka, skartovačka, židle, oprava sluchátek, oprava vysavače	
Počítačové programy	17,1 tis.
Spotřební materiál	44 tis.
Záznamová média pro výrobu a archivaci pořadů a pro záznam pořadů pro posluchače (CD, DVD), obálky na zásilky, odborná literatura, USB kabely, svítidla, elektroinstalační materiál, drobné studiové potřeby – baterie, sluchátka, stolní držáky na mikrofony, nákup hudební produkce a knih pro vysílání, čistící, úklidové, prací a drobné údržbové prostředky, běžná údržba auta + letní pneumatiky	
Tisk, vydání nových CD	197,5 tis.
Anténa, programy, potvrzení k dani, složky, PF, vizitky, záložky s propagací podcastu Profilová CD s ukázkami pořadů, dětská CD – Jak Svítko putovala po zemi, Ašerova cesta, O netopýrkovi	
Poplatky, pojištění, kurzové rozdíly	110,9 tis.
Práce, služby, energie	447,8 tis.
Z toho: Poštovné 60,8 tis.; Telefony 22,6 tis.; Elektřina, voda, plyn 122,8 tis.; Pohonné hmoty a cestovné 82,5 tis.; Ostatní služby 159,1 tis.; technické zabezpečení živého vysílání, internet, domény, příhrádečné, odpady, občerstvení hostů, rozhlasové poplatky, notářské služby, konferenční poplatky při výjezdech pro natáčení pořadů	
Mzdy, zákonné pojištění a odvody	3.373,5 tis.
Mzdy zaměstnanců v řádném pracovním poměru – všechny personální výdaje včetně odvodů zaměstnavatele na zdravotní a sociální pojištění, platby externistům, překlady, honoráře	

Rádio 7 – technický provoz	379,9 tis.
Podpora redaktorek v Africe	37,8 tis.
VÝDAJE CELKEM	5.295,9 tis.

Příjmy:

Dary z České republiky	4.436,3 tis.
Z toho dary pro Afriku, přijaté v roce 2017 57,5 tis.*	
Příspěvky na odvysílání zahraničních pořadů z TWR-E + ostatní podpora	868,1 tis.
Dary ze zahraničí (Slovensko + celý svět)	176,2 tis.
Příjmy hudebního studia	0 tis.
Ostatní příjmy: dotace úřadu práce na Michala Crháka, náhrady, přepočtení měnových kurzů a podobně	46,9 tis.
PŘÍJMY CELKEM	5.527,5 tis.

Pozn.: Tento přehled je vyhotoven před konečnou účetní závěrkou, potvrzenou daňovým poradcem. Jednotlivé položky jsou zaokrouhlovány a součet může být v jednotkách odlišný.

* V posledních dnech roku 2017 jsme obdrželi několik darů určených na podporu afrických redaktorek. Tyto prostředky jsme již nestihli převést do 31.12.2017, ale budou převedeny v první polovině roku 2018.

Děkujeme!

Loňský rok byl finančně náročnější kvůli loňským opravám, které jsme prováděli.

10. prosince po zaplacení všech závazků byla křivka grafu zdrcující – schodek se přehoupnul přes 800 tisíc! Naše modlitby byly opravdu úpěnlivé, ale ke konci měsíce se změnil v nadšené díkůvzdání – příjmy převýšily výdaje o více než 200 tisíc! Nejde jinak, než být vděční a žasnout nad Boží dobrotou a štědrostí dárců...

Vy – naši dárci – jste ti, kdo zajišťují chod redakce po finanční stránce. Bez vás bychom nemohli vysílání provozovat. Jsme spolupracovníci na částečce Božího díla, které se nazývá Trans World Radio... stejně tak jako naši hosté, dobrovolní externí spolupracovníci, tvůrci pořadů a každý, kdo přiloží ruku k dílu mnohdy bez nároku na zaslouženou odměnu a kolikrát ještě i s vložením vlastních prostředků. Děkujeme také vám,

modlitebníkům, kteří věrně přinášíte před Boží trůn naše potřeby a zápasy. Modlíme se, aby se hlas evangelia dostal k těm, kteří ještě neslyšeli. Děkujeme, že v celé šíři nejrozličnějších aktivit a dobrých i potřebných služeb stojíte s námi v této práci. Kéž je srdce každého z nás plné radosti, vřdýt: „*Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil*“ (Ef 2,10).

Připomínáme:

Souhrnné písemné potvrzení za dary, přijaté v roce 2017, převyšující částku 300 Kč, jsme odeslali v polovině ledna 2018. Dary do 300,- Kč potvrzujeme na vyžádání.

Výpisy z dopisů

Vážená redakce Rádia 7, nemohu se s vámi nepodělit se svým nedávným zážitkem. Jsem stála posluchačka vašich pořadů, ráda poslouchám o životě různých lidí (program **Řeka života**) a posledně to bylo o Františku Peřinovi. Já a letadla – no to vůbec není moje téma, ale příběh to byl velice zajímavý. Děkuji. Ale protože mám dobrého přítele, který se o letadla (a všechno kolem) zajímá, ale TWR neposlouchá, upozornila jsem ho na váš pořad. Tady je jeho reakce:

Moc děkuji! Je to fakt poučný a motivující příběh. Škoda, že mladá generace o těchto lidech už moc neví. Tihle mladí muži tehdy odcházeli bojovat za svou vlast, za své blízké, za své spoluobčany...

Tak jen tolik, děkuji vám za vaše zajímavé pořady, které mohou oslovit i lidi, kteří nezapadají do žádné církve, ale přesto.

Dana

Váš tandem s M. O. Váchou mě přiměl, abych se znovu po delší době pokusila poprosit o záznam. Pořad **Na sobotní frekvenci Proglasu** sleduji už léta; zpočátku jsem si z něho dělala i zápisky. Mám je dodnes schované. Hned po pořadu jsem započala praktikovat vyslechnutí, klekla na kolena a děkovala... Přeji vám pěkný den, hodně úspěchů v této bohubilé práci a i nadále šťastnou ruku při výběru dalších hostů.

Eva

Moji milí, vzpomínám na váš vždy otevřený domov, srdce i peněženku pro Boha, Jeho dílo a Jeho služebníky, na vaši pohostinnost. A myslím, že nejsem v ČR sama, kdo vám je za to moc vděčný. Žehnám ve jménu Pána Ježíše všem vašim dalším dnům na této zemi.

Rutka

díky za zasláné záznamy pořadů: Vše došlo v pořádku a teď si budu pochutnávat pěkně pomalu, to je nejlepší, že? A také nejsem sama, kdo prosí o různé porady. Tak ještě jednou díky za porozumění a trpělivost. Je to služba (co tam všichni děláte) velmi náročná po všech stránkách, ale určitě prožíváte i mnoho radosti a povzbuzení. Viz Anténa a hlavně registrováno na pravém místě v nebesích. Ale také se za vás všechny modlím, aby proudila bohatě na všechny moc Ducha svatého. Díky, vaše vděčná

Anna

Slíbil jsem napsat, až s vámi budu vstávat na služební cestě. Jsem uprostřed šedivé Germánie a čeká mě pracovní víkend. Děkuju, Lído, že máš sílu i touhu ráno vstát a vysílat třeba i pro mě. Bůh ti bohatě požehnej, jsi mi dnes ráno k potěšení i povzbuzení a je dobré, abys o tom věděla.

Ondřej

Děkuji vám za vaše vysílání, ráda jsem poslouchala vaše rádio, ale poslední asi dva roky ta hudba, kterou tam často slýchám, podle mého názoru vůbec do křesťanského rádia nepatří, je tvrdá, rocková, prostě rámus. Jsou tam i výjimky, kdy je hudba krásná, ale to je tak 1/20. My jako křesťané se přece nemáme přizpůsobovat světu, ale odlišovat se od něj, mladí lidé mají dostatek toho blázince u běžného vysílání a čím více se křesťan bude odlišovat od světa, tím lépe. Vždy je třeba se zeptat, jestli takovou hudbu by poslouchal Bůh, nebo jestli by musel odejít. Tak jsem zůstala jen u relace **Doteky**, která je opravdu nádherná, je to takové pohlazení po duši, doporučuji to ostatním lidem. Přeji vám do další vaší práce hodně moudrosti a Božího požehnání.

Alena

Děkuji moc za práci, kterou děláte, je to pro mě i děti velké povzbuzení.

Vlasta

Vyslechl jsem si dva příspěvky, které mne velice povzbudily. Je mi 79 let, jsem po několika operacích a slovo Boží mne kdykoliv povzbudí. Děkuji za ně.

Ladislav

Děkuji za Anténu. Zajímá mě všechno, co je pro mě povzbuzením ve službě, kterou dokazujeme lásku k Pánu Bohu. Modlím se za vás, děkuji Pánu nebe i země, že slyší naše modlitby. S pozdravem vaše sestra

Jarka

Nemyslela jsem si, že Vám opět tak brzy napíše o další CD. Téma této soboty (pořad **Na sobotní frekvenci Proglasu**) mě ale natolik zaujalo, že jsem vám dokonce zatelefonovala do pořadu.

Mému vnukovi se něco podobného jako vašemu hostu přihodilo v roce 2006 v jeho 12 letech a docela se s tím hrozitánským otřesem vyrovnat asi nejde. Život jde ovšem dál a Pán Bůh má s námi své vlastní plány. Moc se mi líbilo, jak o tom pan Medřický mluvil, domnívám se, že by to mohlo pomoci i mému vnukovi.

Eva

Milé rádio TWR, jak ten čas rychle ubíhá, už máme pomalu Vánoce a po nich nový rok 2018. Já se 18. prosince dožiju 85 let. Jako by to bylo včera, kdy jsem byla dítě žijící s rodiči v Bulharsku, pak dospívání na jižní Moravě, pak jsem se vdala do Sokolova, pracovala jsem v nemocnici jako dětská sestra a teď jsem vdova od roku 1975 a už v starobním důchodu. Jsem již letitá stařenka. Děkuji za Anténu, poctivě si ji pročítám, máte tam mnoho nových pracovníků, také práce na budově pokračuje. Lituji, že nemohu poslouchat vaše vysílání, rádiové vlny až do Sokolova nedosáhnou, ale jsem ráda, že lidé v ČR vás poslouchají a na vysílání reagují. Díky Bohu za tu zásluhnou práci na Jeho díle na této zemi.

Děkuji za CD, darovala jsem ho sborovým dětem, moje rádio ho nebere. Tak, milí TWRáci, srdečně zdravím – Bůh žehnej vaší práci.

Mariana

Chtěla bych moc poděkovat za cyklus **Rozmarýn** s Milenou Mikulkovou, který určitě rádi uslyšíme v repríze. Pořadem **Uši k duši** jste mi udělali také velkou radost. Patří k těm, které si rozhodně nikdy nenechám ujít. V obou cyklech je hodně podnětů pro praktický život a to vítám.

Rozmarýna o toxických vztazích s Viktorií Veselou byla pro mě obzvláště přínosná. Žiju v takto složitém manželství a tento pořad mě zase posunul o kousek dopředu. Hledání východiska v takové situaci není vůbec snadné, a proto paní Viktorii děkuji zvláště za naději a optimisticky laděný závěr. V současné době pečujeme o maminku, která je trvale upoutána na lůžko. Mám dojem, že právě ve vašem vysílání jsem asi v roce 2011 vyslechla pořad s Alešem Opatrným věnovaný péči o stárnoucí a nemohoucí členy rodiny. Pokud by bylo možné ho reprízovat, věřím, že nebudu sama, kdo by si ho s užitekem poslechl. Bylo v něm hodně prospěšných rad do těchto náročných životních situací.

Přeji vám požehnaný advent a v novém roce hojnost požehnání a darů Ducha svatého.

Marie

Dobrý den, právě teď jsem poslouchal pořad **Doteky**. Už od rána jsem se necítil moc dobře, bylo mi smutno. Tak vám chci strašně moc poděkovat za to, co děláte a jak to děláte! Někdy mám chvíle, kdy se cítím na dně, a právě v těchto chvílích si pouštím Rádio 7. Zvedá mi to náladu a navrácí Boží pokoj. Díky Bohu, že mám možnost poslouchat vaše rádio.

Natanael

Dnes jsme s manželem trávili příjemný večer poslechem **čtetby** z knihy Cesta z údolí nářků. Ještě před tím mě oslovil článek (*na webu*), ve kterém jste informovali o útoku hackera a o tom, jak jste statečně nepodlehli vydírání. Moc vám přeji, abyste mohli zažívat, jak Bůh proměňuje i takové trampoty v dobro a milosrdenství. Jsem ráda, že existujete, ráda vaši stanici poslouchám.

Milena

Dobrý den, na vaši výzvu jsem se přihlásil na web Rádia 7 a stáhl si pořad **Tematická sobota** z 2. prosince – a moc mě ten pořad potěšil. Jsem rád, že se vám ozývají i lidé hledající. Bohu buď za to velký dík. **Tematická sobota** mě moc těší, žel jí slyším velmi málo, a tak jsem rád, když je možno takový pořad stáhnout.

Pavel

V naší skupince se nás schází šest. Nejsme vybaveni internetem, neboť jsme staří – od 75 do 88 let. Ale přicházejí často tři návštěvníci, šedesátníci. Všichni jsme znovuzrozeni, Boží děti. Pozorně studujeme Bibli s pomocí **Světlem Bible**. Už mnoho let. Mám totiž od roku 1992 nahrány všechny knihy Bible. Znovu děkujeme za zasláná CD a písemný text s výkladem 1. a 2. epistolou Janovy, budeme se spolu scházet ke studiu (baptista, husitka, katolička, Apoštolská církev, adventista sedmého dne a člen CB). Kterýžto Duch svatý dává znít v krásný zvuk. Ať se sejdem v nebi u Pána Ježíše.

Jiří

O pořadu **Světém Bible** si myslím, že je to nejlepší pořad, jaký znám ☺, lepší a důvěryhodnější biblické komentáře jsem ještě nenašel. Je super, že jsou jak ve zvukové, tak i v tištěné formě ke stažení (*na webu ttb.twr.org, pozn. redakce*).

Já osobně mám většinu pořadů už asi 10 let k dispozici v mp3, jelikož jsem si je nechal poslat z TWR vypálené na DVD discích. Od té doby je poslouchám a musím říct, že Boží slovo víc prožívám a víc přede mnou ožívá. Doporučil jsem tento pořad svému čerstvě obrácenému bratrance, který je nyní ještě větší nadšenec do **Světém Bible** než já. Poslouchá každý den a pořad, skoro neposlouchá ani hudbu ani nic jiného, pouze **Světém Bible**. Je úžasné, že při dnešních technologických možnostech se dá **Světém Bible** poslouchat všude. Pavel Vopalecký má příjemný hlas, takový uspávač haďů v dobrém slova smyslu ☺. McGee byl fakt borec. **Světém Bible** je pro nás také velkou pomocí i při našich pravidelných biblických hodinách ve sboru.

Martin

Drazí přátelé v TWR. Jsem vám vděčná za vaše vysílání. Teď jsem poslouchala **čtení na pokračování** z knihy Corrie ten Boom Tulákem pro Krista. Snažila jsem se poslouchat pravidelně. Něco jsem věděla o této nádherné ženě, a to jsem se dovídala z vašeho pořadu, tak mě to hodně dostalo, proto vám moc děkuji. Přeji vám všem pozeňnané vánoční dny a do nového roku s výzvou Immanuel vám všem.

Jarka

Ďakujeme za opět velmi kvalitní a silní **Rozmarýnu** s hostkou Danielou Sysalovou. Aj za rozprávku od Lucie v dnešním **Kormidle** – o harfe, princezne a její mame, všetci sme mali slzy v očiach.

Alena

Chci vám srdečně poděkovat za vaše pozeňnané vysílání, které vysíláte – **Modlitby podle Bible, Doteky, Krok za krokem, Světém Bible, Studna slova** a všechny ostatní relace jsou mi duchovní útěchou. Poslouchám večer i celou noc. Děkuji vám a přeji hodně Božího pozeňnaní do dalších let.

Jozef

Dobrý den, ráda bych pravidelně finančně podporovala službu vašeho týmu tvořícího spoustu výborných programů, které s manželem často posloucháme. Předem děkuji a přeji Boží pozeňnaní.

Lada

Přisu ohledně pořadu **Základy**, díl Milost – sen, nebo realita? Je to pro mě dost těžké. Konkrétně pro mě je těžké věřit v Boží odpuštění a také pak bojovat o čistý život.

Standa

Za rádio jsem moc vděčná, co jsem tady, tak si vás často pouštím, protože je to skvělá varianta českého jazyka a zároveň povzbudivého a inspirativního obsahu!

Markéta, misionářka, Řecko

O návštěvách a tak

Když si chcete pozvat na návštěvu někoho z české redakce TWR/Rádia 7, je možné uvítat ho doma na jeden klik nebo otočení knoflíku rádia – a poslouchat. Když chcete ovšem někoho z týmu vidět tvář v tvář, dá to o kousek více práce. Můžete procházet fotky na webu nebo Facebooku, pustit si video na YouTube kanálu nebo zkoumat účet na Instagramu. A nebo...

... a nebo se s námi můžete potkat skutečně tvář v tvář. Každý rok navštěvujeme vybrané sbory a při bohoslužbách nebo neformálních setkáních představujeme naši práci, historii rádia a plány do budoucnosti. Letos už jsme se takto potkali s lidmi ze CityChurch Ostrava (se kterými jsme dokonce vyjeli na společný víkend) a Církve bez hranice Praha, navštívili jsme sbor Apoštolské církve v Bučovicích, a v plánu je toho ještě dost a dost.

Na jaře navštívíme sbor BJB Brno (8. 4.), BJB Litoměřice (15. 4.) a KS Nejdek (22. 4.), v květnu se setkáme s pastory KS na jejich jednání v Dlouhém na Vysočině. V červnu se sejdeme se zástupci několika Křesťanských sborů, kteří se 3. 6. sjedou v Sedleci-Prčicích. V září navštívíme 9. sbor SCEAV v Těřlicku a 30. zajedeme do ČCE v Hošťálkově. 7. 10. nás uvidíte v CB v Náchodě a 21. 10. se pak můžete se zástupci týmu TWR setkat ve sboru ČCE v Javorníku nad Veličkou. Pokud vám na seznamu chybí vaše město, váš sbor, ozvěte se – rádi přijdeme i k vám.

Kromě povídání o práci rádia pro vás můžeme připravit i tyto semináře:

- **rétorický:** jak na techniku mluveného projevu, jak správně dýchat, artikulovat, používat důrazy a číst i mluvit. Záleží

totiž nejenom na tom mít CO říct, ale také na tom, JAK to říct.

- **story telling:** dnešní doba přeje příběhům, ale vyprávět už mnoho neumíme; jak dobře povyprávět příběh, nejlépe příběh svého života, svůj příběh s Bohem. Všimáte si, že mnoho lidí – míněno křesťanů – mluví o sobě, ale o Bohu ne? A když už ano, že mluví ve frázích, kterým nikdo nevěří?
- **vedení rozhovoru, správný dialog:** umění naslouchat, klást otázky, dobře vedený rozhovor, který dojde do dobrého cíle. Protože cílem dobrého rozhovoru není zjistit intimnosti nebo šokovat či ohromit posluchače/diváky, ale dát nahlédnout motivy a inspirovat.

Seznam všech prezentací najdete na našich webových stránkách, může se průběžně aktualizovat. Děkujeme, že nás zvete k sobě, různými způsoby. I tím se naplňuje slovo apoštola Pavla, které psal do Tesaloniky: *Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již činíte* (1 Tes 5,11).

Lucie Endlicherová

▼ Natáčení v malenovickém hotelu KAM při víkendovce CityChurch Ostrava – hostem u mikrofonu byl Daniel Skokan z pražské církve ICF.

Modlitba

V jedné modlitební místnosti...

Uf, stihl jsem to na poslední chvíli, málem mě nepustili dovnitř. No jo, ale co teď? Jsem tu sám. Potřebuji se nejprve zastavit, očistit, vyznat všechny hříchy, než sem Bůh přijde. Co kdyby mě takhle našel? Jenže kde začít? Včera jsem nebyl úplně milý. Nedokončil jsem projekt a také neprožívám úplný pokoj s rodinou. To všechno, co se děje, mi moc klidu nepřidá. Kde ho taky najít? A ještě ten hovor kamarádky po cestě sem. Rád bych jí pomohl, ale jak?

Jé, co je to tady. Někdo tu napsal verš. „*Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek. Matouš 11:28*“

To je přesně pro mě! Pojďte... všichni... přetížení... odpočinek. Takže jsem tu správně! Bože, jsi tam? Chci jít k tobě, vidíš, jak jsem obtížen.

Už nějakou dobu se tě snažím zavolat. Jsem moc rád, že jsi tu!

Já už dál nechci tenhle kolotoč, pomoz mi prosím. Rád bych měl síly na službu pro Tebe.

Utiš se! Pojď, projednejme to spolu.

To se snadno řekne, příběhnu sem, plný očekávání, a ty mi říkáš – Utiš se. Dobře, zkusím to... Děkuji, že tu jsi se mnou.

Nikdy jsem tě neopustil, a nikdy se tě nezřeknu. Začal jsi výborně. Pokračuj!

Děkuji, že jsi mě sem dovedl. Zastavuješ mě, obnovuješ, občerstvuješ. Díky i za tvého Syna, který nesl mé starosti. Staráš se jako dobrý pastýř. Nejen o mě, ale i o rádio. Málem bych zapomněl, že kvůli němu jsem sem přišel! Víš, že v rádiu hledáme moderátory, spolupracovníky, redaktory.

Ano, jsem rád, že jste vykořičili ve víře, a přemýšlíte, jak nést evangelium dál.

Proč se tedy ještě nikdo nenašel? Navíc ty pohromy, bojler, různé nemoci, které nás oslabují. Jeden by to chtěl vzdát.

Nedostanete více, než unesete. Jsou to jen bolesti před něčím novým. Svěřujte se mi, pokračujte v práci, já se o vás postarám. Záchrana přijde ve správný čas. Nebojte se, jsem s vámi.

Dobře, chci Ti důvěřovat. Víím, že jsi tuto službu neopustil, za celých 27 let, a ani předtím. A když si vzpomenu na Davida, Gedeona a jiné hrdiny víry – také se cítili sami, ale i s tou hrstkou lidu jsi jim dal velké vítězství. Děkuji, že nám pošleš pomoc ve správný čas. Rád bych věřil Tvému zaslíbení, že těm, kteří Tě milují, všechny věci napomáhají k dobrému.

Nechejme chvíli modlitebníka samotného s Hospodinem. Pokud se chcete také připojit k modlitbám, rádi vám zašleme pravidelný modlitební dopis, ve kterém naše modlitební předměty shrnujeme. Stačí si o něj napsat... Vraťme se ale ještě zpátky...

Skoro jsem zapomněl, že už je tolik hodin. S Tebou ten čas běží úplně jinak. Budu muset jít, mám domluvenou schůzku. Ale určitě rád zase přijdu.

Už teď se na tebe těším! A nechceš mě pozvat i na svoji schůzku?

Nechtěl jsem Tě obtěžovat. Ale jestli chceš, tak budu rád, že tam nebudu sám. Dobře, pojď prosím se mnou.

Pavel Kohl

Chcete-li nás podpořit

Chcete-li podpořit službu TWR-CZ finančním darem, máte tyto možnosti:

- bankovním převodem (pro identifikaci dárce je nezbytně nutné vyplnit variabilní symbol)
- poštovní poukázkou typu A
- předáním hotovosti (uvedte své jméno a adresu)

Bankovní převod:

Číslo bankovního účtu pro příjem darů

74232621/2010 (účet vedený v Kč)

Fio banka

IBAN kód: CZ44 2010 0000 0000 7423 2621

BIC kód (SWIFT): FIOBCZPPXXX

Poznámka: Účet vedený u Komerční banky 74232621/0100 je stále platný, převody jsou však zpoplatněny částkou 6,- Kč za položku, proto preferujeme převod na účet vedený u FIO banky, která (zatím) položky nezpoplatňuje

Slovensko

2623010976/1100 (účet vedený v EUR – při převodu na Slovensku platí běžný domácí tarif, z ostatního zahraničí jde o mezinárodní převod)

Tatra banka Bratislava

IBAN kód: SK05 1100 0000 0026 2301 0976

BIC kód (SWIFT): TATRSKBX

Variabilní symbol (nutno vyplnit)

vaše osobní evidenční číslo s případným dalším rozlišením – **10 znaků podle uvedeného rozpisu** – pokud číslo neznáte nebo nemáte, obdržíte ho na vyžádání v naší redakci:

tel: 515 535 487, e-mail: twr@twr.cz

Konstantní symbol

pro bankovní převod: **558**

pro pošt. poukázku typu A: **0379**

Adresa majitele účtu

Trans World Radio

Horníkova 2562/36

628 00 Brno

Variabilní symbol = informace o odesílateli a cíli podpory – NUTNO VYPLNIT

Variabilní symbol má 10 míst pro číslice.

Kompletní **variabilní symbol** /VS/ vznikne tak, že na prvních pět pozic napíšete své osobní číslo, které od nás dostáváte + dvě nuly + trojmístný kód.

Variabilní symbol vyplňujete **u příkazů k bankovnímu převodu a u nepředtištěných složenek.**

Vaše osobní evidenční číslo → XXXXX 00 XXX ← trojmístný kód – určení použití daru

Na poslední tři místa můžete napsat jeden z nabídnutých trojmístných kódů. Zde je jejich seznam, ze kterého si můžete pro konkrétní určení daru vybrat a vepsat ho na poslední tři místa variabilního symbolu (u předtištěných složenek typu A do Specifického symbolu).

XXXXXXXX 000 – obecný dar pro podporu služby TWR-CZ
XXXXXXXX 100 – mzdový fond TWR-CZ
XXXXXXXX 101 – podpora Kateřiny Hodecové
XXXXXXXX 107 – podpora Jitky Vyležilkové (Hovořákové)
XXXXXXXX 109 – podpora Daniela Zemana
XXXXXXXX 118 – podpora Lenky Malinové
XXXXXXXX 121 – podpora Lucie Endlicherové
XXXXXXXX 124 – podpora Lídy Hojkové
XXXXXXXX 126 – podpora Pavla Surého
XXXXXXXX 127 – podpora Hany Žihové

XXXXXXXX 130 – podpora Pavla Kohla
XXXXXXXX 131 – podpora Ludka Brdečko
XXXXXXXX 133 – podpora Michala Crháka
XXXXXXXX 134 – podpora Štěpána Matušky
XXXXXXXX 201 – knihy
XXXXXXXX 202 – zvukové nosiče a jiné
XXXXXXXX 401 – technické vybavení a rozvoj
XXXXXXXX 501 – internet download
XXXXXXXX 777 – celodenní vysílání
XXXXXXXX 333 – podpora „našich“ redaktorek pro Afriku

Poštovní poukázka typu A:

Pokud se rozhodnete použít poštovní poukázku typu A, nejlépe uděláte, použijete-li složenkou, která je od nás předtištěná. Nemáte-li tuto složenkou, případně jich potřebujete více, rádi vám je zašleme.

Složenkou A platné v ČR jsou i nadále směrovány na účet číslo 74232621/0100 vedený u Komerční banky, kvůli smlouvám s poštou a bankou. Nejedná se o chybu.

Protože námi dodávané předtištěné složenkou mají vždy koncové trojčíslí tvořené třemi nulami, jsou tyto dary určeny pro TWR-CZ obecně. Někteří dárci však podporují konkrétní projekty TWR-CZ, nejvíce se pak podílí na mzdách jednotlivých pracovníků.

Koncové trojčíslí vždy umožňovalo použít místo tří nul některé jiné trojčíslí, které určovalo jeden z vybraných projektů. To stále platí, ale protože **předtištěné nuly nelze škrtnat a opravovat, můžete své určení daru označit trojčíslím, které vepíšete do další kolonky – S. symbol (Specifický symbol).** Využití této možnosti je na každém z vás. Tento údaj není povinný – je to jen možnost, jak označit, na co konkrétně je váš dar určen.

Elektronické potvrzení můžete obdržet ihned po zapsání daru do naší evidence – stačí, když jednou zašlete ze své e-mailové adresy požadavek na tuto službu. Systém je automatizován.

Písemné potvrzení o přijatých darech vystavujeme souhrnně vždy do 15. ledna následujícího roku (pokud si nevyžádáte jinak) a zasíláme je poštou. Tento termín striktně dodržujeme, takže pokud potvrzení nedostanete pár dnů po tomto datu, kontaktujte nás. Kontaktujte nás také v případě jakýchkoliv nejasností.

Potřebujete-li pomoci, zavolejte k nám do redakce – tel: 515 535 487, Lucie Endlicherová nebo Jitka Vyležilková vám rády pomohou.

Překvapení pro vás!

Nové rubriky, nový a rozšířený bulletin iNform,
zcela nový web Brána a Facebook.

web: brana.cb.cz

BRÁNA

Vydává Církev bratrská. Vychází tištěné 10x ročně, cena výtisku 43,-Kč.

Možnost předplacení kdykoliv v roce.

Objednávky a informace prostřednictvím webu
nebo na mailu: distribuce.brana@cb.cz

Střípky

Někdy jen otáčení další stránky kalendáře nás upozorní na to, jak rychle běží čas a že jsme se posunuli zase o kus dál. Vždyť to není tak dávno, co jsme chystali podzimní vydání Antény a hle, už je tu ta další, jarní. Co se stalo mezi tím?

Při přípravě podzimní Antény se událo mnoho zvláštností – dvakrát se tiskly obaly na přidaná céděčka, opravovaly se programy vysílání, problémy byly s tiskem složenek... Inu, co za něco stojí, něco stojí.

Po celý podzim dojížděli jako hosté do **Rozmarýny** manželé Kalenští z Pardubic (Radek Kalenský je misionářem klubů práce

▼ *V listopadu padla poslední klapka, ne vlastně poslední mikrofón natáčení pořadu **Klika**. Petr Húšť se rozhodl ve spolupráci s rádiem pokračovat a od ledna moderuje vždy první sobotu v měsíci pořad **Na sobotní frekvenci Proglasu**. Jeho prvním hostem byl Aleš Juchelka.*

s dětmi Awana v ČR). Byli pro nás velkým povzbuzením.

Mezi mnoha dalšími hosty se ve studiu objevil také Jenda Vopalecký ze Vsetína, který přijel i s manželkou a dvěma vnuky, které mají v pěstounské péči.

Zajímavá hudební návštěva k nám zavítala v listopadu – jméno zpěváka Jozefa Gaboviče bude povědomé především starší generaci. S manželkou Danielou přivezli s sebou nejen dobrou náladu a povzbuzení, ale také velmi zajímavou kávu August Roy, jejíž jméno odkazuje na otce Kristíny Royové. Její výrobci chtějí podílem ze zisku pomáhat potřebným – a také to dělají.

Tradiční vánoční večírek na počátku prosince připravujeme především jako poděkování pro naše externí spolupracovníky a dobrovolníky. Místem k setkání se stal tentokrát pro bezmála šedesát lidí, a že nám spolu bylo dobře dokládalo to, jak těžké bylo pro mnohé rozloučit se a odejít. Poprvé byl s námi oficiálně také náš nový nadřízený v rámci TWR-E, Samuel Lacho s manželkou.

Co dělá hlasový profesionál, když nemá hlas? Nemluví. Co dělá, když nemá zub? Nacpe si do díry po něm žvýkačku! Právě tak natáčel několik vydání seriálu **Pravda pod mikroskopem** Dan Zeman. Když je zub pryč a natáčecí frekvence domluvené, asistentka redakce Hanka Žihová vše zachrání ☺.

S novým rokem přišly nové pořady – ve vysílání se objevil program **Do světa**, pro

▲ *Natáčení **Řeky života** s Milanem Michálkem z Ostravy.*

který píše texty kazatel Církve bratrské v Praze-Dejvicích Pavel Píchot. A taky v Praze, ovšem v našem studiu na Evangelikálním teologickém semináři, jim propůjčuje hlas Jiří Hajdyla. Tahle obnovená spolupráce nás těší. Někdy židle v malém studiu na ETS ani nestihne vychladnout a už do ní usedá kazatel BJB v Litoměřicích Jaromír Pleva, letošní protagonista programu **Nejen chlebem**.

Další posilou jsou Tereza a David, kteří se nadšeně pouštějí do výroby pořadu pro

mládež. Jen houšť a větší kapky, voláme! A máme radost.

Plejádu zahraničních hostů, kteří se objevili v rádiu, rozšířil David de Jesus ze Salvadoru. Mít za mikrofonem mladého muže, který nosí Ježíšovo jméno a pochází ze země jménem Spasitel, to je pro křesťanské rádio terno 😊.

Na počátku února jsme podnikli spanilou jízdu na víkendový pobyt CityChurch Ostrava do Malenovic a na konferenci Proměny, kterou v Praze pořádala Církev bez hranic. Odstartovali jsme tak maraton prezentací na nejrůznějších místech naší vlasti; seznam je dlouhý, hledejte ho na jiném místě Antény.

A abychom mohli jezdit, potřebujeme také být proškoleni. O to se pro nás už léta stará Josef Horský; kromě toho, že mu jde dobře kazatelování (vede jednu ze stanic Církve bratrské v Brně) a moderování (léta spolu s manželkou Bohunkou usedal za mikrofon **Rozmarýny**), je také autorizovaným školitelem řidičů. A tak i díky jeho radám a varováním budeme jezdit bezpečně a bez nehod (doutáme).

▼ *Do rádia přicestoval ředitel Nadačního fondu Nehemia Leoš Císek a s ním i Ilja Leonov, pastor, který působí na Sibiři. Bylo zajímavé slyšet o životě křesťanů daleko na východě a nechat se povzbudit nadšením někoho, kdo se sám na toto místo stěhoval stovky kilometrů.*

